

[Indenrigs- og boligministeren.]

er ude af verden for den, der har modtaget det, fordi det er blevet lavet om til tilskud, er det ikke ude af verden for borgerne og ikke ude af verden for det høje ting, der stadig skal beskæftige sig med at finde ud af, hvordan dette store rentetab skal finansieres.

Med disse bemærkninger tror jeg jeg har repliceret til det væsentligste af, hvad der er kommet frem under denne debat. Jeg slutter med at takke de ærede ordførere for de forhåbninger, de har vakt hos mig om, at denne sag kan finde en god løsning og en hurtig løsning.

Ingvard Dahl: Kun ganske enkelte bemærkninger til den højtærede boligminister. Jeg har ikke tro på, at vi kan løse de problemer, der knytter sig til boligbyggeriet, ved debat her i salen.

Når den højtærede boligminister henleder opmærksomheden på den 30. oktober, vil jeg sige, at der også var en tid før denne dato, og tiden før var i høj grad præget også af den højtærede boligministers stilling til restriktionernes ophævelse. En af årsagerne til, at byggeriet blev vanskeligt at holde indenfor den rimelige grænse, som arbejdskraftsituationen egentlig tillod for 1950, var netop, at på det tidspunkt medvirkede den nuværende boligminister i høj grad til, at de restriktioner, som boligminister Kjærboel anså for nødvendige, blev ophævet. Hvis jeg husker rigtigt, var det gennem vareforsyningsudvalget, den højtærede minister i høj grad prægede den udvikling, der skete, før han kom til at beklæde sit høje embede. Altså, selvom der ikke står Aksel Møller før den 30. oktober 1950, gør jeg opmærksom på, at ånden var der før navnet.

Må jeg så gøre den enkelte bemærkning, at efter de tilsagn, der er givet boligministeren, tror jeg ikke, at bygherrerne vil holde sig tilbage, fordi rigsdagen en tid behandler dette lovforslag. De ærede medlemmer fru Kirsten Gloerfelt-Tarp og hr. Niels Pedersen har givet tilslutning, og dermed er jo i realiteten flertallet sikret. Der er derfor ingen grund til at holde sig tilbage fra bygherreside. Jeg vil i hvert fald gerne i den anledning sige, at en rimelig tid til behandlingen kan ikke senere bruges

i diskussionen til forklaring på, at byggeriet i 1952 ikke nåede de højder, der var tilstræbt. Dertil er der givet for mange tilsagn om tilslutning til den linie, den højtærede boligminister har anlagt i lovforslaget. Derimod tror jeg ikke på, at der vil blive den tilstrømning af private bygherrer, som skal til, for at der kan blive projekteret nok for 1952. Her bliver det boligselskaberne og kommunerne, som må skaffe arbejde frem, hvis den fulde beskæftigelse skal opnås ved nybyggeri.

Når jeg har gjort opmærksom på, at en materialerationering må til for at give mulighed for at fremme boligbyggeriet, hænger det naturligvis sammen med det spørgsmål, vi har fremdraget i vort partis boligprogram, nemlig spørgsmålet om at få udlejningspriserne ned til priserne pr. 1. januar 1950. Den højtærede boligminister mener ikke, at det vil være muligt, og jeg har ikke sådanne oplysninger, at jeg kan skille de 705 mill. kr. ad, som de egentlig skulle, og man kan f.eks. ikke holde landbruget tilbage, fordi der her er tale om erhvervsbyggeri, men jeg vil sige, at med en materialerationering er der mulighed for, at alle de arbejder, som der både er materialer og arbejdskraft til, kan udføres, såvel i sommertiden som i vintertiden.

Jeg vil slutte disse enkelte bemærkninger med at gøre opmærksom på, at den 2. marts sidste år var det vinter, den 2. marts i år var en arbejdsdag. Den vinter, vi havde i 1950—51, kan, hvad vejrliget angår, ikke sammenlignes med den vinter, vi har nu i 1952. I 1952 har vintertiden givet al mulighed for udendørs arbejde, men det er ikke opnået, og jeg lægger vel ikke for meget ansvar på den nuværende regering, som jo ved sin tiltrædelse eller i hvert fald under den valgkamp, der gik forud, gjorde opmærksom på, at den gerne ville overbeskæftigelsen til livs, når jeg siger, at på dette område har i hvert fald boligministeren foreløbig nået målet: at komme overbeskæftigelsen til livs, endog i en sådan udstrækning, at jeg ikke er helt sikker på, at boligministeren ikke mener, at der for tiden er underbeskæftigelse indenfor bygningsindustrien.

Lorentzen: Det ærede medlem hr. Ingvard Dahl har det som romeren Cato, der